

Кіт, зима і весна

Іде кіт через лід
Чорнолапо на обід.
Коли чує він — зима
Його біла підзива:
Ти чого йдеш через лід
І лишаєш чорний слід?
Бо я чорний, — каже кіт, —
Я лишаю чорний слід,
Коли ж біла ти сама,
То білій тут дотемна! —
І пішов кіт через лід
Чорнолапо на обід.
Стала зимонька сумна:
За котом ішла весна!

Микола Вінграновський

Де поділася весна?

Диво дивне, дивина —
Де поділася весна?
Ми гуртом її шукали
І до сонечка гукали:
“Подивись-но з висоти,
Де нам весноньку знайти?”
Каже сонце: “Ось вона!
Спить у пролісках весна.
По снігах вона блукала,
От у лісі й задрімала.
А тепер я залюбки
До весни зроблю стежки!”
Враз з’явилися струмочки,
Задзвеніли як дзвіночки
По долинах, по ярах
І весні вказали шлях.

Людмила Цілик